

12.1.60, יום ג'

בעשר בבוקר יצאתי מה"א לשדה בוקר. אכלנו ארוחת צהריים בבאר שבע עם ראש הקירית בבית היאט. הוא מקוץ שחשנה יתווספו חמש מאות טשטוחות ותיקים לבאר-שבע. כמעט אין חוסר עבודה. הוא מתאונן על החודים - יש כאן מאות אחדות. הגברים מתעצלים וממעיפים לעבוד. הנשים עולות עליהם. יש שלשים טשטוחות עם נשים פולניות. הציקו להן השכנות - הזמין אותן למשטרה תזכיר אותן וזה נפסק. הקיר מרחבת - כמדומני יותר מכל קיר בישראל. באחת וחצי יצאנו לשדה בוקר. לא הייתי מה מאז 7 בנובמבר.

אטס התכנס בבית הפרוט. בוקר הועד לספרי המוות. מלבד בעל הבית היו ש.א. ברגמן, ורשובסקי, הלפין, לאה גולדברג ואז. אטסאט ורשובסקי גמר הרגום התמכת המאולוגית הפוליטית. קבענו שיכתבו שני מכתבים: אחד על חשש הממלכתי במקומה שמינוזה - בוקר הציג את שדרוס, ואחד על בקורת המקרא. חוצע מייזלס (עמית) מחבר "מחשבת אמת" שקבל עכשיו פרס ביאליק. חובא טארה"ב לחיות עורך ספרי מוסד ביאליק. דגו על הוצאת ספרי פילוי ועוד. מתאוס צלצל העלפון מתכנסת, מחילה קראו את הדי, אבל מחשימת הבינומי שעלי לענות: הסיקה הפרוגרסיבית הוציאת גלוי דעת נגד עמדת הממשלה בענין המורים האיכונים. דיברתי עם ריון ואמרתי שאין זה גברי, אמר לי שהוא מוכן להתאמר. אמרתי שגורם לי שעלי להתאמר. חלמתי לכנסת לחיפוש עם הסיקה. היו יותר אררי, פגובין, ריון, ועוד אחד. הם

סרבו לקחת חזרה את ההודעה - ועזבתי אותם. הרגשתי סרוזן ועמו לא הייתה נוחה

מההודעה, והיא נחבלה בניגוד לדעמו. המליאה אותי עמדה יזרה.

13.1.60, יום ד', שדה בוקר

סיימתי הערב כתיבת סקירתי הבטחונית שאניש לממשלה ביום א' הבא.

